

אהת שאלתי

למדתי נענית ונהנית

מאמר שמיני – לימוד אבות ובנים

את המאמר השבועי, אני מבקש להקדיש הפעם לאבות שלומדים עם בניהם בליל שבועות, ולגעת בנקודה שאקטואלית לכל שבת, ובודאי לליל שבועות.

אבות רבים רוצים להשקיע בלימוד עם בניהם. הם שואלים, בודאי את עצמם, כיצד נגרום לילדנו ללמוד איתנו מתוך רצון? איך נעורר בו חשק שיחוש כמיהה ללימוד?

נושא זה ארוך, ובהמשך הסדרה נקדיש לכך בע"ה כמה מאמרים. אך פטור בלא כלום אי אפשר, ובמאמר זה נגדיר שלושה כללים בסיסיים:

כלל ראשון, עלינו להעניק לילד הנאה בלימוד איתנו. חשוב שהילד יסיים את הלימוד עם טעם טוב.

כלל שני, משמעותי מאד, על האב לגרום שבנו יהיה "אקטיבי", ולא "פסיבי". לשתף את הילד בלימוד, לדוגמא לתת לו להסביר ולשאול מה דעתו. לעיתים במקום לשבת עם הילד וללמוד נעדיף לשאול אותו קושיא, כדי שבאמצעותה יחזור ויעמיק בחומר שלמד וישוב אלינו עם תירוץ, וכך נוכל לחזור אתו על החומר.

כלל שלישי, חשוב לבחון למה מתחבר הילד ובכך להתמקד.

מסופר על מנהל חיידר, שהתלבט האם כדאי לקנות שטח לצורך התלמוד תורה. היתה לו התלבטות נוספת, מה ניתן לעשות עם אחד מתלמידיו, תלמיד כיתה ח', שרצה לעזוב את התלמוד תורה. המנהל תכנן להגיע עם הילד לפגישה עם מרן הרב שך זצ"ל.

את מרבית הפגישה התכוון המנהל להקדיש לסוגיית המגרש ורק בסופה לבקש מהרב שך, שידבר עם הילד.

כשהגיעו, הבחין הרב שך בילד וקרא לו. הוא למד אתו במשך זמן רב, קרוב לשעה עד שקיבל התלמיד טעם בלימוד וחזר בו מרצונו לעזוב. למנהל השאיר הרב שך כמה דקות פנויות בסוף הפגישה, ופתר מיד את בעייתו הסבוכה, בקשר למגרש.

כשסיים, אמר הרב שך למנהל: אתה חושב שהחשבונות שלך עם המגרש הם העיקר? דע לך, שהעיקר הוא הצלחתו של הילד. לימודו של הרב שך עם הילד גרם לו לקבל גישמאק בלימוד.

ניתן ללמוד מסיפור זה שיש לתת לילד את ההנאה והחיבור ללימוד, שירצה ללמוד עם האב.

יהי רצון שנזכה לקבל את התורה באהבה ובשמחה.

חג שמח ושבט שלום !!!